

Tato práce se věnuje problematice CAN, prevence a její praxe z pohledu učitelů Základních škol. Úvodní část se zabývá důvodem výběru této práce. Dále je podrobněji rozvíjena samotná problematika CAN – zanedbávání, jako prvotní nejlehčí forma týrání, dále tělesné týrání, jehož výskytem a formami jsem se zabývala detailněji, psychické týrání, dále je popsán problém sexuálního zneužívání a jeho formy včetně systémového týrání a šikana. V další části jsem se zaměřila na varovné známky svědčící pro syndrom CAN, pro tělesné, psychické a sexuální týrání. Dále jsou popsány zvláštní formy CAN, jako je Münchhausenův syndrom v zastoupení, organizované zneužívání dětí, rituální zneužívání a sexuální turistika. Následuje kapitola o následcích syndromu CAN, nejprve s krátkodobými a dlouhodobými následky, poté posttraumatickou stresovou poruchu s celkovým posttraumatickým procesem. Dále je popsán vztah společnosti a rodiny k násilí se zmínkou o mezigeneračním vývoji násilí. Navazují posuny ve formách týrání a zneužívání dětí, s doplněním, proč se o zneužívání mlčí. Definován je rovněž pachatel v jednotlivých formách týrání. Práce se také zabývá krizovou intervencí a jednotlivými druhy prevence syndromu CAN, což je nejdůležitější krok v této oblasti, společně s rizikovými faktory na straně dítěte, rodiny a společnosti. Pojednává o preventivních projektech, Dětského krizového centra, EduCare a jejich aktivitách. Na toto téma navazují vlivy působící na ochranu před týráním s dosavadními postupy řešení v ČR, kde je kladen důraz na právní normy, neziskové organizace a linky pomoci. Dále navazuje další kapitola, která obsahuje tematiku o problémech a neúspěších dosavadních postupů, navrhovaná doporučení pro zlepšení, jako je koordinace, soudní systém, prevence a informovanost. Uvedena je rovněž legislativní úprava ochrany dětí, v mezinárodní, ale především vnitrostátní problematice věnující se dítěti a násilí páchaném na něm.